

עת"א 23499/06/17 - גיא שם טוב נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

25 יוני 2017

עת"א 23499-06-17 שם טוב(עציר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופט גרשון גונטובניק
העותר	גיא שם טוב (עציר)
	בשם העותר: עו"ד אבישג הללי ממשרד עו"ד רון רבי
נגד	שרות בתי הסוהר
המשיב	בשם המשיב: עו"ד מוזי יצחקי

החלטה

לפני עתירה בה מתבקשת העברת העותר לאגף הפרדה.

1. העותר עצור בבית המעצר באבו-כביר שבתל-אביב-יפו (בחדר לעבירות סמים). לטענתו, הוא מעורב "בסכסוכים הידועים למשיב בבית הכלא, כאשר הדברים על סף 'נקודת רתיחה' ודי לחכימא ברמיזא" (פסקה 2 לעתירה). הוא מצביע על כך כי כשריצה תקופת מאסר בן כחמש שנים, המשיב עצמו מיקם אותו באגף ההפרדה, ושם שהה בהפרדה מלאה. וכל ניסיונותיו של העותר לצאת משם נתקלו בהתנגדותו של המשיב, בשל מידע מודיעיני שהיה בידיו. חמש עתירות הוגשו בנושא ללא הועיל. העותר שוחרר בינתיים, אך שב ונעצר בחלוף כשלוש שנים, והנה, אין זה הגיוני שחל שינוי באותו מידע מודיעיני, ובכל זאת כעת, דווקא כשהעותר חש מאוים, לא נמצא לנכון לשים אותו באגף ההפרדה. הוא מצוי בבית מעצר בו יש תחלופה של עצורים והמשיב אינו יכול, בנסיבות אלה, לשמור על בטחונו. אין אפשרות לעקוב כל העת עם מי הוא מסוכסך והאם יש לאפשר לגורמים שקיים חשש כי הם קשורים לארגונים הרוצים לפגוע בו, לשהות עמו בתא. קיימים אגפים שמורים שאפשר להעביר אותו אליהם, ויש לעשות כן נוכח החשש לביטחונו.

2. המשיב טוען כי יש לדחות את העתירה. לשיטתו, הפרדה הינה אמצעי "קשה וקיצוני" שניתן לנקוט בו רק לצורך השגת אחת המטרות הקבועות בסעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 ולהוראות פקודת הנציבות 04.03.00 "החזקת אסירים בהפרדה". גם אם העציר רוצה בכך, לא ניתן לשים אותו בהפרדה אם לא מתקיימים התנאים לכך. גורמי המודיעין במשיב נדרשו לעניינו של העותר, ומחוות דעתם (מיום 19.6.17) עולה שאין כיום מידע המצדיק את שהותו בהפרדה, והשתייכותו לארגון פשיעה וסכסוכי הידועים נלקחו בחשבון בעת שיבוצו בבית המעצר.

3. לבסוף, העותר עצמו פנה לבית המשפט. הוא ציין שמביאים לתאו עשרות אנשים, ואין אפשרות לדעת אם הם קרובים לגורמים הרוצים לפגוע בו. הסדר הטיעון בעניינו כבר מגובש, ואין זה ראוי להציבו במצב בו הוא שרוי בפחד כל העת, בתקופה הקצרה שתיוותר לו לרצות את עונש המאסר שלו. הוא מעוניין להשתקם ואין הוא מבין את ההתעקשות של המשיב. ההפרדה אינה בגדר "פרס" ואם הוא עותר לה סימן שהוא אכן חושש מאוד לחייו.

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין העתירה להידחות.

עמוד 1

אכן, אחד התפקידים החשובים והמאתגרים המוטלים של שירות בתי הסוהר הוא לשמור על חייהם של העצורים ושל האסירים, ולהגן עליהם ועל שלמות גופם. חזקה עליהם כי הם עושים את מלאכתם נאמנה, ובית משפט זה יוכל להתערב בשיקול דעתם רק במקרים שבהם יתרשם כי שיקול דעת זה הופעל שלא כדין. שירות בתי הסוהר היא רשות מינהלית, וככזו, היא נהנית מחזקת החוקיות. כלומר, חזקה שהיא פעלה כדין אלא אם קיימות ראיות מינהליות המראות אחרת. בנסיבות המקרה העותר הגיש בקשה (ביום 1.5.17) בה ביקש לעבור למתקן אחר, בתנאי הפרדה, שם מצוי אסיר המוכר לו. הוא לא הצביע בבקשתו על חשש קונקרטי, ובמהלך הדיון שבפניי טען כי לא יכול, מטבע הדברים, להלין על חששות קונקרטיים. הגורמים המוסמכים אצל המשיב ערכו חוות דעת בעניינו (מיום 18.6.17). במסגרת חוות הדעת ציינו:

בחלק ממאסרו הקודם, [העותר] אכן הוחזק לסירוגין בהפרדה בשנים 2010-2013, לצורך שמירה על שלומו ושלומם של אחרים מפניו ולצורך שמירה על הסדר וביטחון הכלא, כאשר מעת לעת נערכו ניסיונות לשלבו באגפים, זאת בגין מידע רב גלוי ומודיעיני שהתקבל במהלך מאסרו אודות כוונות פגיעה בו וממנו באחרים [...]

עת מעצרו הנוכחי [...] נקלט במעצר ת"א, עד עתה ללא מידע המצריך שהותו בהפרדה.

זוהי התשתית שמונחת בפניי (לצד דו"ח אסירים מסוכסכים שהועמד לעיוני במעמד צד אחד בהסכמת ב"כ העותר), ואין בלתי.

5. בנסיבות אלה התמונה המצטיירת היא שהמשיב הפעיל את שיקול דעתו, בחן בהליך מסודר את בקשתו של העותר, ואין בפני ראיה מינהלית המצדיקה התערבות בשיקול דעתו. זכותו של העותר להימנע מלהציג חששות קונקרטיים בפני הגורמים המוסמכים בשירות בתי הסוהר, אך משמעות הדברים, מבחינה משפטית, היא כי אין בפני ראיות מינהליות המצדיקות התערבות בשיקול דעת הגורמים המוסמכים. ב"כ העותר עמדה על העתירות הקודמות שהוגשו בעניינו כאשר היה במאסר, ואז דווקא המשיב הוא זה שקבע כי ישהה בתנאי הפרדה (ראו למשל רע"ב 5684/11 שם טוב נ' שירות בתי הסוהר (פורסם בנבו; 2011); השוו עם עת"א 23059-01-13 שם טוב נ' שירות בתי הסוהר (פורסם בנבו; 2013), קיימים עוד הליכים נוספים המצויים במאגרי המידע האלקטרוניים שעיינתי בהם). כך או כך אין בכך כדי לשנות. תמונת האיומים משתנה מעת לעת, ויש לבחון בקשות מעין אלה בהתאם לתמונת האיומים העדכנית. בחינה שכזו אכן נעשתה, ואין בפני נתונים שנפל בה פגם.

6. על רקע זה יש לדחות את העתירה וכך אני מורה.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ז, 25 יוני 2017, בהעדר הצדדים.